

Nr 71

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution.

I en den 17 mars 1961 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 167, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution.

Riksdagen har vid vårsessionen beslutat att uppskjuta behandlingen av förevarande proposition till höstsessionen.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås en av den tekniska utvecklingen föranledd utvidgning av rätten till tullrestitution för varvmateriel. Denna s. k. varvsindustrirestitution — som nu omfattar fartygsmateriel och viss tyngre teknisk utrustning — skall enligt förslaget gälla även annan teknisk utrustning som uteslutande användes för att bygga fartyg.

Härjämte förordas att bestämmelserna om s. k. kvarnindustrirestitution, vilka numera saknar praktisk betydelse, skall upphävas.

Förslagen är avsedda att träda i kraft den 1 januari 1962.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

**Förslag
till**

**förordning om ändring i förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307)
angående tullrestitution**

Härigenom förordnas, att 4 § förordningen den 4 oktober 1929 angående tullrestitution skall upphöra att gälla, att 3, 8 och 10 §§ samma förordning¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, samt att i förordningen skall införas en ny paragraf, betecknad 10 a §, av nedan angiven lydelse.

¹ Senaste lydelse av 3 och 10 §§ se 1960:394.

(Nuvarande lydelse)

3 §.

I dkare av varvs- eller verkstadsrörelse *ävensom fartygsägare* äger att efter verkställd byggnad, ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning, inberäknat förseende med reservdelar, av svenskt eller utländskt fiske-, last- eller sjöräddningsfartyg med en längd av minst åtta meter, mätt från förkant av förstäven till akterkant av akterstäven, annat svenskt eller utländskt fartyg av mer än 70 tons bruttodräktighet, utländskt järnfartyg även av 70 tons bruttodräktighet eller därunder, *eller* av skeppsdocka, dockport, ponton, slip, stapelbädd, utrustningskaj eller mudderverk, för vilkas byggnad, ombyggnad, reparation, inredning, utrustning eller sjösättning använts av honom från utlandet införda materialier eller andra artiklar, åtnjuta restitution av tull (varvsindustrirestitution) för en motsvarande myckenhet materialier eller andra artiklar av samma slag, vilka inom fem år före arbetets slutförande av honom införts från utlandet. I fråga om svenskt fartyg, som är undantaget från ovillkorlig mätningsskyldighet, skall beträffande varvsindustrirestitution 70 tons bruttodräktighet anses motsvara 20 meters längd, mätt enligt gällande förordning angående fartygs byggnad och utrustning. Rätt till varvsindustrirestitution gäller jämväl i avseende å artiklar, som gått förlorade vid arbetets utförande.

(Föreslagen lydelse)

3 §.

I dkare av varvs- eller verkstadsrörelse äger att efter verkställd byggnad, ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning, inberäknat förseende med reservdelar, av svenskt eller utländskt fiske-, last- eller sjöräddningsfartyg med en längd av minst åtta meter, mätt från förkant av förstäven till akterkant av akterstäven, annat svenskt eller utländskt fartyg av mer än 70 tons bruttodräktighet, utländskt järnfartyg även av 70 tons bruttodräktighet eller därunder, av skeppsdocka, dockport, ponton eller mudderverk *eller av produktionsbyggnad*, slip, stapelbädd, utrustningskaj *eller därmed jämförlig anläggning*, för vilkas byggnad, ombyggnad, reparation, inredning, utrustning eller sjösättning använts av honom från utlandet införda materialier eller andra artiklar, åtnjuta restitution av tull (varvsindustrirestitution) för en motsvarande myckenhet materialier eller andra artiklar av samma slag, vilka inom fem år före arbetets slutförande av honom införts från utlandet.

För andra artiklar än som ingå i eller eljest tillföras fartyg må varvsindustrirestitution åtnjutas endast om artiklarna äro avsedda att utestulande användas vid egentlig varvsverksamhet samt, såvitt angår annat än speciell varvsutrustning, tillika äro hänförliga till den fasta utrustningen.

Varvsindustrirestitution må åtnjutas jämväl av fartygsägare såvitt avser artiklar, som ingå i eller eljest tillföras honom tillhörigt fartyg av ovannämnt slag.

I fråga om svenskt fartyg, som är undantaget från ovillkorlig mätningsskyldighet, skall beträffande varvsindustrirestitution 70 tons bruttodräktighet anses motsvara 20 meters längd, mätt enligt gällande förordning angående fartygs byggnad och utrustning.

Rätt till varvsindustrirestitution

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

gäller jämväl i avseende å artiklar, som gått förlorade vid arbetets utförande.

8 §.

Rätt till — — — i konkurs.

8 §.

Rätt till — — — i konkurs.

Underlåter någon att fullgöra honom enligt 10 a § åvilande betalningsskyldighet, äger generaltullstyrelsen efter samråd med kommerskollegium förklara rätten till varvsindustrirestitution förfallen.

10 §.

Generaltullstyrelsen må — — — av honom.

10 §.

Generaltullstyrelsen må — — — av honom.

Generaltullstyrelsen äger även medgiva, att den som erhållit rätt till varvsindustrirestitution må åtnjuta sådan restitution, oaktat de av honom använda artiklarna införts av annan, som erhållit rätt till enahanda slag av restitution.

10 a §.

Har varvsindustrirestitution åtnjutits för andra artiklar än som ingå i eller eljest tillföras fartyg och ha artiklarna, utan att återutföras, tagits i anspråk för annat ändamål än som avses i 3 § eller överlåtit till någon, som icke själv erhållit rätt till varvsindustrirestitution för sådana artiklar, skall den som sålunda tagit artiklarna i anspråk eller överlåtit dem erlægga tull för artiklarna. Tullen skall beräknas efter de bestämmelser, som gälla vid tiden för ianspråktagandet eller överlåtelsen, och grundas på artiklarnas värde i då förefintligt skick.

Till betalning förfallen tull som avses i första stycket skall på framställning av generaltullstyrelsen omedelbart uttagas genom utmätning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1962 men skall äga tillämpning redan dessförinnan med avseende på åtgärder som erfordras för tillämpningen därefter.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen.

- I. Inledning, s. 5—6,
- II. Tullåttnader för varvsindustrin, s. 6—20,
- III. Kvarnindustrirestitution, s. 20—21,
- IV. Fråga om restitution av införselavgift i vissa fall, s. 21—22,
- V. Departementschefens hemställan, s. 23.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 167, antaga det vid propositionen förgade förslaget till förordning om ändring i förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution.

Stockholm den 24 oktober 1961

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Einar Eriksson, Jansson, Spetz, Gustaf Elofsson, Söderquist, Oscar Carlsson, Hellebladh och Gösta Jacobsson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Kollberg, Nilsson i Svalöv, Vigelsbo, Wiklund i Öjebyn, Gustafson i Göteborg, Asp, fru Holmqvist, herrar Stiernstedt och Carlsson i Västerås.